

مرتضی گودرزی :

کلیپ

«الله مزار»

«داستان الله مزار»

ترانه ی پرشکوه و پراندوه "الله مزار" روایت صادقانه و راستین یک فداکاری فراخ و یک سوگ سترگ است. الله مزار اندوه به یادگار مانده بر لب این مردم است که از میان سروهای درباروت نفس تازه کرده و دره های ژرف دیروز به یادگار مانده است. الله مزار قصه ی بلند جان فشانی مردم این دیار و آوای بلند طنین افکننده درگوش سالیان است. الله مزار عزیز روایت به یادگار مانده از هزاران مویه و ترانه ی خفته درخاک است.

درباره منشأ پیدایش الله مزار محقق ارجمند و پژوهشگر توانمند **استاد کلیم الله توحیدی** و **استاد محمد بیگانه** در روایتی مشترک معتقدند:

در سالهای هجوم اقوام بیگانه مانند ازبکها به این دیار مردم یک آبادی که اساس زندگی شان بر دامپروری بوده است به منطقه ای گرمسیر می روند. سفری چند ماهه تا آمدن دوباره ی بهار و بازگشت به آبادی. مردم برای محافظت از آبادی، جوانان را در روستا باقی می گذارند و خود راهی منطقه ی گرمسیر می شوند. پس از مدتی هجوم دشمنان آغاز می شود. بایمردی نستوه جوانان روستا در برابر دشمن انبوه عاقبت باعث شهادت فداکاران می شود.

با سپری شدن فصل سرما مردم به روستا باز می گردند. در سر شوق شیرین زندگی دارند و در دل امید و آرزوهای بسیار. وقتی به نزدیک آبادی می رسند با خانه های غارت شده و ویران روبه رو می شوند و از آن همه جوان تنها مزارهایی به یادگار مانده است. مزار...مزار...

مردم می گریند. در این مزارها غیرت سرخ فرزندان این مردم خفته است. عشق و شور و سرزندگی را در خاک دفن کرده اند. عروسی به دنبال مزار همسر است. جوشش عشق پاک او را به سمت مزار همسر می کشاند و...

در این میان رهگذری با دیدن این ماتم و سوگ و آن همه مزار و شیون و ارادت به فریاد می آید و روایتگر این سوگ سرخ می شود. او از ستم به فریاد می آید. آن گاه که می گوید: "وا چه روزگاره؟" گویی پرسشی است از همه ی تاریخ. فریادی است از سر درد و بی پناهی. بی هنری پادشاهان وطن به تاراج داده.

استاد مهدی رستمی هم در نشریه ی وزین فرهنگ خراسان در بحث جلوه های داستانی موسیقی کردی خراسان **الله مزار** را مرثیه ی این مردم بر مزار کشتگان می داند.

آنچه باید به آن توجه شود این است که الله مزار اندوه توده شده در دل این مردم است که بر مزار کشتگان در راه دلدادگی به میهن بر لبها میهمان شده که به همت پیران و استادان موسیقی سینه به سینه نقل شده است و شنیدن این ترانه با دوتار بخشی ها روح رابه سمت روزهای سرخ و سیاه رفته بر این مردم می کوچاند و خون غیرت در رگها جوشیدن می گیرد.

ترانه ی الله مزار

سرخي خوني گرم و تازه است

که از پس سالیان به ما رسیده است

و مباد که امروز ما در میان روز مرگی ها

چشم براین صداقت سروده های مردمی ببندیم.

ویدئو